KOŽLANSKÝ ZPRAVODAJ

ZÁŘÍ 2009

Z RADNICE ...

Co je nového

Dvouměsíční prázdninové období dovolených a odpočinku skončilo a naše děti opět nastupují do školy plnit svoje školní povinnosti. V předstihu s nimi nastoupili i učitelé a správní zaměstnanci.

Je třeba říci, že zvláště uklízečky a školník měli o prázdninách hodně práce. Probíhající výměna oken, zateplení a oprava WC v prvním patře vyžadovaly velké pracovní nasazení. Navíc se v některých třídách a chodbách ještě malovalo. Práce uvnitř budovy byly dokončeny včas a v odpovídající kvalitě. Poděkování za to patří všem dodavatelským firmám i správním zaměstnancům. Zbývají dokončovací práce na zateplení vnějšího pláště školy.

Opravovalo se i v mateřské škole. Rekonstrukcí prošlo WC v prvním patře a v přízemí. V současné době je hygienické zařízení v mateřské škole na odpovídající úrovni a odpovídá přísným hygienickým předpisům. Na opravu WC ve škole i v mateřské škole jsme dostali dotaci z rozpočtu PK v celkové výši 447 000,- Kč.

Další dotaci ve výši 185 000,- Kč jsme dostali z MK ČR prostřednictvím pověřeného úřadu Kralovice odboru regionálního rozvoje a územního plánu na pokračující opravu kaple v Hodyni. V těchto dnech probíhá oprava dvou oken a vstupních dveří.

Zásluhou mysliveckého sdružení Dřevec byla v létě opravena stodola v Hedčanech, která bude myslivcům sloužit pro uskladnění krmiva a dalšího materiálu.

O prázdninách jsme museli vyřešit i havarijní stav propustku ústícího u cihelny do rybníka. Propadala se zde silnice z důvodu zborcení betonových rour pod komunikací. Firma p. Touše provedla opravu ve velmi dobré kvalitě a v nejkratším možném termínu. Další důležitou opravou bylo přeložení části střešní krytiny na Sokolovně. Protože spáry mezi taškami byly ucpány dlouholetými usazeninami prachu a tlejícího listí, teklo tudy do sálu. Opravu střechy jsme zajistili ve spolupráci s DK zemědělská a.s. Kožlany-Dřevec. Opravit jsme byli nuceni také jedno stanoviště naučné stezky. Neznámý řidič auta stanoviště poničil při" trénování smyků" na parkovišti před hřbitovem.

I v průběhu léta se kulturní a společenský život v Kožlanech a obcích nezastavil. V zasedací místnosti muzea byla instalována výstava u příležitosti 100 let založení Sokola v Kožlanech. V úterý 7.července se v obřadní síni MěÚ konal křest knihy „Paměť krajiny IV", která byla financována dotací z rozpočtu PK (100 000,-) a částečně také z rozpočtu města (20 000,-). Tato kniha mapuje drobné památky na chříčsku a kožlansku. Autory jsou pí Irena Bukačová a p.Jiří Fák. Publikaci je možno zakoupit v muzeu, v knihovně nebo na MěÚ.

V Bučku se konal tradiční fotbalový turnaj. Z Čisté jsme dostali pozvánku na oslavy 970 let vzniku obce. O víkendu 8. a 9. srpna se v Kožlanech uskutečnila svatovavřinecká pouť. Ve středu 12. srpna byla v zasedací místnosti MěÚ naplánovaná dražba bytu z bytovky č.p.387. Dražil se byt 4+1. Na dražbu se nedostavil žádný zájemce, a tak bude záležet na rozhodnutí zastupitelstva, zda cena bytu bude snížena či nikoliv. V každém případě budeme dražbu do konce tohoto roku opakovat.

Koncem měsíce srpna byla uskutečněna realizace dotace na rozšíření stanoviště Czech Point na Městském úřadě. Dotaci ve výši 58 259,- Kč jsme využili na zakoupení nové tiskárny, monitoru, čtečky tj. prostředků důležitých k provozu této služby pro naše občany.

Ve čtvrtek 27.8. proběhla na městském úřadě kontrola ze strany HZS PK. Při této kontrole bylo konstatováno, že hasičská zásahová jednotka a všechny ostatní administrativní náležitosti jsou v pořádku a bez závad.

Na závěr své zprávy chci ještě občany upozornit na skutečnost, že od 1. září se město Kožlany stává ze zákona plátcem DPH. Tato skutečnost se projeví například na zvýšení ceny vodného nebo palivového dříví o sazbu DPH .

Mgr. Vladimír Přibyl

Informace pro občany

V souvislosti s novelou zákona č.234//2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů, se ***Město Kožlany stává od 1.9.2009 plátcem daně z přidané hodnoty***.

Proto dochází k navýšení cen u některých výrobků a služeb. Například u vodného se cena navyšuje o 9%. To znamená, že vodné se skládá ze základní ceny 23,- Kč + 9% DPH, tj. 25,-Kč. Cena se mění také u samovýroby dřeva a jiného.

Městský úřad Kožlany upozorňuje

všechny občany i chataře

na zákaz ukládání odpadu v neoznačených pytlích

(označené pytle si lze zakoupit na MÚ).

Dále je zakázáno ukládání domovního odpadu do odpadkových košů umístěných po obci Kožlany.

Paměť krajiny

Muzeum a galerie severního Plzeňska v Mariánské Týnici vydalo již IV. díl série Paměť krajiny.

V tomto dílu jsou zmapovány drobné památky Chříčska a Kožlanska.

Tuto publikaci je možné zakoupit v kožlanské knihovně, muzeu, nebo na městském úřadu.
Cena knihy je 250,- Kč.

Kulturní komise děkuje dětem a panu Berbrovi za hezké vystoupení

Křest knihy se uskutečnil 7. července za přítomnosti autorů PhDr. Ireny Bukačové a Jiřího Fáka.

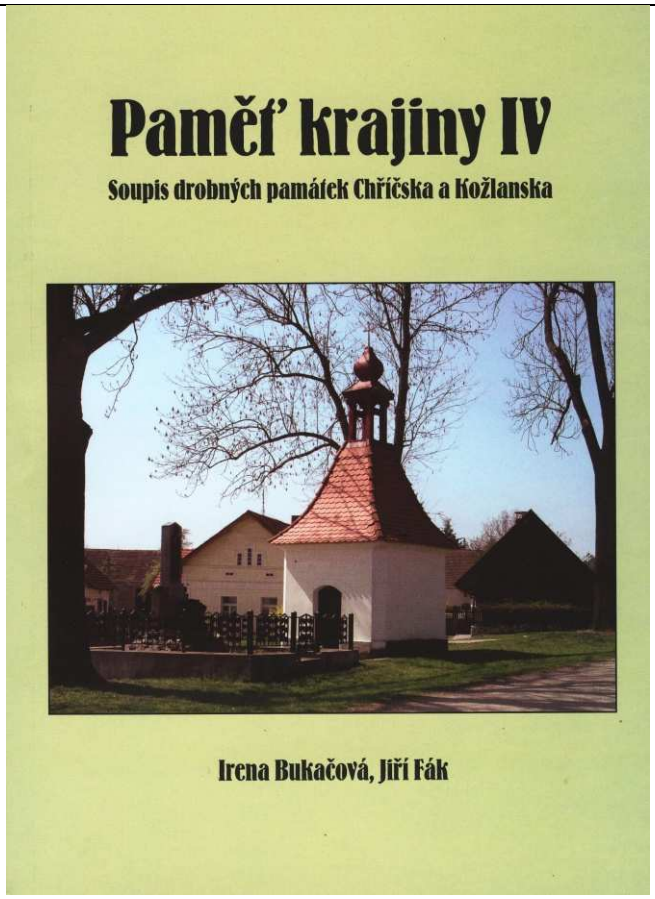

POZVÁNKA NA ZASTUPITELSTVO

na pondělí 21.9. 2009 od 18:00 hod.

do zasedací místnosti Muzea Kožlany

Z poštovní schránky ...

Tak už máme cukrárnu

Trhové městečko Kožlany, kam paměť sahá mělo vždy cukrárnu. Za Rakouska-Uherska úspěšně provozoval cukrárnu v Kožlanech čp. 211 Jan Klaus (dnes je původní dm zbourán a na místě je drogerie paní Fojtíkové). Cukrář Jan Klaus byl dlouholetý úspěšný kožlanský purkmistr a starosta, který se zasloužil o výstavbu nové radnice a nové školy v roce 1912. Po první světové válce za čs. republiky pak provozoval cukrářství v Kožlanech Emil Vodvářka v čp. 216 a Rudolf Ullman v čp. 221 a částečně i pan Karel Balín v čp. 210., který si dovážel do svého krámku zboží z Kralovic v ruksaku. Měl takový starý nízký krámek se školními potřebami v místech dnešní autobusové zastávky proti škole. Prodával také občas jižní ovoce, které měl také napsáno na vývěsním štítě. Proto mu všichni starší lidé říkali „jižní ovoce", které měl prakticky ale jen na vánoce a to ještě poskrovnu. Jinak si všichni současní cukráři pekli sami doma svoje výrobky, věnečky, kremrole, různě zdobené dorty, ale i tvrdé cukroví, tzv. ajbišky, kterých bylo za 20 haléřů kornout. Ale také piškotové koule, zvané brambory za 50 haléřů, turecký med a hlavně také zmrzlinu, kterou vozili v létě na dvoukolovém vozíku v nádobách v ledové tříšti na různé sokolské, hasičské a sportovní slavnosti, které se odehrávaly na bývalém tržišti za hospodou „U Radnice" nebo u Vožeháku. Malá porce za 50 haléřů, velká za korunu. Avšak ani dvě světové války cukrárny neohrozily, přestože potraviny byly na lístky. Později v 90tých letech otvírá v Kožlanech opět cukrárnu ve svém domě čp. 105 pan Berbr. Malou a hezkou cukrárnu, kterou před uzavřením nezachránila ani „ruka trhu".

Protože všichni kožlanští vítáme otevření nové cukrárny provozovatele pana Neumana v objektu kožlanské sokolovny a paní vedoucí Kobylákové přejeme hodně úspěchů a spokojenosti kožlanských občanů, turistů a naší mládeže. Tak už máme opět cukrárnu jako za Rakouska.

Bohumil Vondrášek

Jak se dříve žilo na chalupách v Kožlanech

Obhájit živobytí na venkovských chalupách nebylo v dřívějších dobách vždy lehké. Rodiny v té době byly většinou velmi početné, obdělávání pozemků a hospodaření na nich bylo primitivní a půda v našich podmínkách dávala jen skromné výnosy. Brambory nebyly ještě známé. Jejich rozšíření u nás nastalo až v 18. století po velkém hladomoru v roce 1771-72, kdy vymřela desetina všeho obyvatelstva v Čechách (250.000 lidí). V této nelehké době se shodou okolností zavádí také číslování domů. A to vždy od fary s číslem 1.

Z obilovin se pěstovaly všechny druhy obilí, jako žito, ječmen, oves, ale i proso. Pšenice se ale selo málo, protože z pšeničné mouky se pekly jen koláče o posvícení. Hodně se síly luštěniny. Hrách byl hlavní stravou chudých a těch nejchudších pak snad někdy jen řepa.

Výnosy obilovin představovaly původně čtyřnásobek výsevu, to znamená že při výsevu 250-300 kg obilí na hektar se sklízelo 9-12 q, na lepších půdách pak nejvýše 12-14 q obilí. Pozůstatkem z té doby nám zůstává ještě stará dutá ale i plošná míra – korec nebo také strych. Korec byla dutá míra o obsahu 93,58 litru obilí, ale zároveň také plošná míra 28,77 arů (0,28 ha), která se dala tímto množstvím obilí zasít.

Původní lánové hospodářství se v Kožlanech postupem času, zvlášť po častých válkách, rozpadává. Vznikají různě velké usedlosti, protože ne každý mohl obdělávat celý lán (18 ha) pozemků. Široké původní domovní parcely jsou děleny na dva až tři užší pásy a postupně jsou zastavovány. Ale ne vždy včetně pozemků záhumenek. Z původních šedesáti lánových usedlostí, gruntů, vzniká spousta menších čtvrtlánových (4,5 ha) nebo půllánových (9 ha) usedlostí, ale někdy již s převahou se zaměřením na různá řemesla.

Po třicetileté válce, v druhé polovině 17.století, jsou v Kožlanech uváděna již různá řemesla: kováři, ševci, hrnčíři, tkalci, krejčí, řezníci, pekaři, mlynáři, koláři, ale i sedlář, tesař, sládek, kožešník, bednář a provazník. Ale přesto Kožlany zůstávají ještě dlouhou dobu především městečkem agrárním. Tomu napomáhá za vlády Marie Terezie (1740-1780) zákon o zákazu dělení gruntů a půdy. Podle něho půdu a grunt dědí vždy nejstarší syn, který je také jako dědic zároveň osvobozen od vojenské služby. Ostatní se mohou také osvobodit, ale za nemalou částku 300 zlatých, tak slouží jen ti chudí. Sourozenci dědice si musí hledat obživu jinde, většinou na panském. A pokud se některý sourozenec ožení a žije na rodinném gruntě s rodinou dál, žije v podruží. To znamená, že je na gruntě podruh (je až druhý). Bydlí zvlášť v malé chaloupce o jedné místnosti ve dvoře (poslední stará sroubená chaloupka, která byla v Kožlanech u Bělačojc statku pro podruží, byla zbourána v 50.letech). Pokud jeho bratr, majitel gruntu, má pro něho práci a pracuje u něho dostává stravu pro celou svoji rodinu u jeho stolu. Pokud práci nemá, musí si svoji rodinu živit sám ze svého. V té době dochází selský stav k velkému rozkvětu a vážnosti a z té doby také pochází některé písničky např. „Sedlák, sedlák je velký pán....". Ano, v té době byl sedlák opravdu velký pán. První po Bohu a císaři. Některým sedlákům bylo pro hrdost dokonce již za těžko se i v kostele před Bohem sklonit a pokřižovat. Po nastoupení císaře Josefa II. po své matce na trůn v roce 1780 dochází k velkým reformám. Současně se zrušením nevolnictví je vydán i Patent o dědickém právu,který umožňuje opět dělení usedlostí a půdy s nárokem všech sourozenců. Ale s tím, že při dělení nesmí vzniknout ekonomicky nesoběstačná hospodářství s výměrou menší než 40 měřic (tj. 7,62 ha), aby byla dostatečně zajištěna výživa rodiny na této usedlosti.

Mimo změn v majetkových poměrech nedochází v zemědělství v té době k výraznějším změnám. Stále, až do konce 19.století, se prakticky udržuje systém úhoření. A to buď trojhonným osevním postupem úhor, ozim, jař, kdy jedna třetina pozemků zůstává vždy ladem nebo dokonce ještě úhoření napůl. To znamená, že dobytek se celé léto vyhání na pastu na ladem ležící pozemky. Pro snazší organizaci pastvy jsou jeden rok všechny ležící pozemky ladem v obci ve východní části katastru, druhý rok v západní části, a to tak, aby pozemky určené k pastvě byly pokud možno vždy pohromadě. Louky byly většinou obecní a po sklizni se všechny vypásaly (obščina).

Pastvu měl na starosti obecní pastýř, který za to dostával patřičnou odměnu. Za pasení krávy dostával většinou věrtel žita (23,40 litru) a 20 krejcarů. Za pasení 4 ovcí pak rovněž tolik jako za krávu. A pokud pastýř pásl i prasata, dostával za odměnu 1 sele z pelechu (vrhu), ale musel mít svého plemeníka k připouštění. K výživě býka měl pak obecní pastýř „bejčí louku" a za připuštění dostával 2-3 šesťáky.

Ke konci 19.století se ale již začíná hospodařit intenzivněji. Dobytek v zůstává již ve stájích a pastva se stává již jen výsadou dětí. Zvlášť po sklizni obilí po žních, kdy se v Kožlanech vyháněla na pastvu nespočetná hejna husí, aby byly včas připraveny pro husopary, kteří každým rokem přicházeli a husy vykupovali. Husopaři byli většinou Němci až někde ze Saska a na trase Chříč, Kožlany, Vysoká Libyně, Žihle vykupovali pravidelně každým rokem na podzim husy. Houfy několika set husí pak hnali od nás pěšmo po noze až za Krušné hory do Němec.

Městečko Kožlany bylo jedním z odpočinkových míst na této trase. A to buď na Horním kožlanském rybníku, který byl v místech dnešní pošty a obchodního domu a cesta po poštou byla součástí hráze tohoto rybníka. Nebo v horní Štěrbojc hospodě. Husopaři vykupovali jen husy z pastvy dobře vyběhané, aby tu dalekou cestu vydržely. Dobře za ně platili, někdy až 2-2,5 zlatých. Pasáčkové dostávali od husoparů také odměnu, a to stříbrný dvacetník (dvaceti krejcar) za každou husu. Zedník v té době vydělával 35 zlatých měsíčně, úředník 25 zlatých, košile stála 1,50 zlatých, kilogram másla 1,00 zlatý. Co zbylo z dávných vzpomínek. Jen opuštěný a zapomenutý hrob starého husopara odněkud až ze Saska, který zde na strastiplné cestě životem zemřel a byl na starém kožlanském hřbitově pochován za účasti kožlanských občanů, starosty Bureše a mlynáře Zimmerhakla.

Pozemky se v té době obdělávaly jen mělkou orbou, tak na tři prsty a do záhonů. Záhony se dělaly na různou šířku, ale nejvýše na šířku záběru rozsévače, tak

do dvou metrů. Odtud dosud také některé názvy polí „Na šesti" nebo „Na osmi" podle toho, kolik záhonů se na šířku pole vešlo. Původně se oralo hákem s odhrnováním na obě strany, později rádlem na jednu stranu. Meze byly široké, že se mohl kus dobytka po nich hnát. Rovněž cesty byly na 4 kusy dobytka široké. Ale během let si někteří čipernější sedláci stále přiorávali až tam hnedle nic nezbylo. O podle meze se poznala poctivost hospodáře.

Sílo se ručně z plátěné rozsívky pravou rukou, jednou před sebe, podruhé od sebe. Někdy se sídlo polovic na zaorání, polovic po orbě a na zavláčení. Vláčení se provádělo dřevěnými bránami, ale často si tahal brány každý sám. Pole se neválelo, protože se sklízelo ještě srpy. Za vlhkého počasí, když zaseté obilí bylo moc husté, požinovalo se srpem nebo se přepásávalo ovcemi.

Zralé obilí se žalo srpem pod rukou, jen oves, který býval většinou krátký se někdy vytrhával i s kořínky a dával se do plachty. Přesto, že kosa byla známa již od 15.století, sekání obilí kosou začalo v Kožlanech převážně až v letech výstavby dráhy kolem roku 1880, kdy nás s kosou bachlicí nebo hrabicí seznamují hlavně cizí dělníci ze Štýrska a z Itálie pracující na dráze. Sekání obilí kosou ale vyžadovalo rovný spodek, a proto se od té doby ustupuje od orání do záhonů a půda se začíná válet.

Po sklizni se prováděl výmlat cepy. Mlácení bylo velmi zdlouhavé, většinou se mlátilo celou zimu a někdy trvalo až do jara. Vymlácené obilí se ukládalo na sýpku a měřilo se na strychy (93,50 litrů) nebo na věrtele (23,40 litrů). K semletí obilí sloužil kožlanským od nepaměti starý Vožehův mlýn, později nazývaný Zimmerhaklův, ve kterém se mlelo až do roku 1938. Nebo mlýn Štětkovský, později také Cukrův nebo Čížův (mlel do roku 1945). Méně již mlýn obecní, Žaloudkův také Pátkův nebo Bubeníčkův, který skončil s mletím již po I. světové válce.

Obilí si dříve mlel prakticky každý sám. Mlynář většinou jen dohlížel a bral měřičné. Pšenice se mlelo málo, jen větší sedláci na koláče o posvícení a velké svátky. Za to hodně žita, z kterého se mlela dvojí mouka „vejražka" na buchty a zbytek na chleba. Z ječmene pak mouka na knedlíky, lívance a horší černá na chleba. Dále z ječmene krupice na kaši a kroupy, které se dělaly v krupníku nebo se vytloukaly ručně ve stoupě.

Mimo obilí se pěstoval v Kožlanech také len, zvláště tam, kde bylo v chalupě více děvčat nebo žen. Protože len dal mnoho práce s pletím, vytrháváním, prostíráním a rosením na lukách. Po zpracování se len při dlouhých zimních večerech spřádal na pevné lněné nitě.

Přadena se pak pořádně vytloukla, vyprala a spařila v horké vodě, aby se z nich utkané plátno již nesráželo. Pak se dávaly tkalcům. Kožlanští tkalci byli široko daleko vyhlášeni svojí dovedností, neboť někteří z nich byli dokonce již před I. světovou válkou absolventy Tkalcovské průmyslové školy v Náchodě, jako např. p. Václav Hopp z čp. 72. proto také v polovině 19. století dosáhlo tkalcovství v Kožlanech svého vrcholu, ale uváděných 200 stavů v Kožlanech v té době, jak některé údaje uvádějí, se zdá trochu nadnesené.

Po utkání se plátno dávalo ještě bělit na Bělidlo.

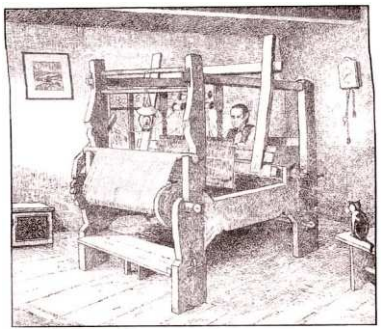

Plátno mělo po straně očka, kterými se připevňovalo na kolíky na trávník a potom se polévalo vodou. Z vybíleného plátna se šily košile pro svátek, z nevybíleného pak prostěradla, hrubé košile a ostatní šatstvo. Někdy se tiskly na tkanivo, hlavně na sukně i barevné vzory vyřezávaným prkýnkem. V Kožlanech byly pro tento účel dvě bělidla. Horní bělidlo na lukách, na Hrádeckém potoku pod Šibeničákem a Dolní bělidlo na lukách na jižní straně pod Angrbachem. Obě bělidla vzala velká voda v roce 1872 a nebyla již nikdy obnovena.

Přes všechno úsilí a námahu byly příjmy z hospodaření na venkově poměrně malé, ale i vydání bylo nepatrné, protože lidé byli velice skromní. Základní potravinou byl chléb, mléko a brambory. Přesto, že v Kožlanech bylo již spousty řemeslníků a živnostníků včetně pekařů (můj děd Jan Vondrášek, Číže a později Buben), pekl se ještě hodně chleba po domácku, neboť nebylo chalupy, která by pec neměla. Pečení chleba bylo věcí hospodyně. Chléb se pekl ze žitné a ječné černé mouky a peklo se tolik bochníků, kolik se jich do pece vešlo. Řádně uskladněný chléb pak vydržel nejméně 14 dnů, ale i více.

Vdolky se pekly ze žitné mouky tak, že se nechalo v míse vždy trochu kvásku na další zadělání. Zadělávalo se pouze sbíraným mlékem, protože smetana se sbírala na máslo. Vdolky se jedly s nějakou omáčkou nebo jen maštěné máslem. Nejlepší mouka na vdolky prý byla z tak zvaného jarního žita (tj. žito seté po bramborách). Z polévek se pak dělala nejvíce bramborová, pražená, krupicová a mléková. Z omáček pak praženka, česnečka s trochem sádla, cibulová a křenová, všechny ale bez masa. Kaše se dělala buď bramborová, prosná nebo krupičná. Hodně se vařily luštěniny – hrách a čočka. K večeři byly pak často brambory na loupačku. Tak se stravovali všichni, jak sedláci, chalupníci, domkáři i řemeslníci. Jen v zámožnějších a v tak zvaných lepších rodinách, se někdy chodilo na neděli pro dva loty žitné kávy (1 lot = 1,6 dkg), za krejcar kvasnic a čtvrtku cukru, všechno bratru za 10 krejcarů. Všichni v té době, i kteří na to měli, žili skromně. Prasečích zabíjaček bylo málo, jen na faře a u některého většího rozšafnějšího sedláka. Na posvícení se zabíjely většinou jen husy nebo drůbež, výjimečně ovce.

Svítilo se loučí, olejem nebo svíčkami. Louč byla upevněna ve skřipci a pod ní byla nádoba s vodou, aby nedošlo k požáru. Při tomto světle ženy v zimě draly peří a předly len. I rozdělat oheň byl v té době problém, neboť se rozdělával ještě křesáním ocílky o kus křemene a jiskry se zachycovaly v troudníku.

Každý hospodář se většinou vyznal v různých řemeslech. Když v zimě nebyla práce na polích a ve stodole, vyráběl věci potřebné pro hospodářství. Pletl košíky, ošatky, nůše a z březového proutí košťata. Cepy

se dělaly z habrového nebo jabloňového dřeva, hůlka pak z lípy. Brány obyčejně ze dřeva březového a nápravy vozů pak z dubového.

Po práci se mladí lidé v Kožlanech scházívali na lavičce, která byla kolem dnes letitého kaštanu dodnes stojícího mezi poštou a obchodním domem nebo sedávali vedle na složených kládách na břehu rybníka. Tam se za teplých letních večerů bavili a rozprávěli. Hospodáři pak rokovali většinou při černé hodince v obecní kavárně pod hrází rybníka, v místě dnes opuštěných vanových lázní, kde starý kulhavý kovář Vondrášek (můj praděd) měl pro ně vždy nějakou historku. V tom po něm pokračoval i další kovář na obecní kovárně Šmíd, pro menší postavu ale Šmídek zvaný. Jeho syn Franta Šmídkojc, vynikající kovář a podkovář, se pak osamostatnil a vlastnil kovárnu nad hospodou „ U Sládků".

Lidé se oslovovali sousede, kmotře nebo strýčku a tetičko. Byli si blízcí, i když nebyli pokrevně spřízněni. Důvěřovali si a případné finanční půjčky se odehrávaly beze svědků, stranou někde za stodolou. Kmotrovství posilovalo sousedské vztahy snad ještě více než vztahy pokrevní.

V Kožlanech nebylo chalupy, ke které by nepatřilo pole nebo kus pozemku. Nebylo řemesla ani živnosti bez vlastnictví nějaké půdy. Pole, půda – to byla pojistka existenční jistoty, kdy po všech možných nezdarech mohla rodina přežít a také přežila. Hospodaření na půdě bylo součástí veškerého života a dění na venkově. Jen vlastnictví půdy a práce bylo tehdy jistým zajištěním. jak jednoduché.

MVDr. Bohumil Vondrášek

Z NAŠÍ ŠKOLY A ŠKOLKY

Poprvé do školy,...

nová třída, nová paní učitelka, možná i noví spolužáci – kamarádi, to vše je první den ve škole.

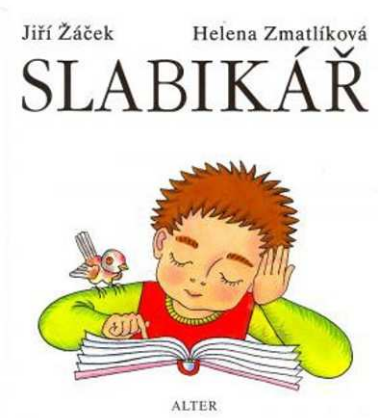

Do první třídy ZŠ Kožlany přijdou tito noví žáčci:

Bernášková Barbora
Cepková Klára
Růžičková Tereza
Lavička Štěpán
Hromada Adam
Váchal Lukáš
Berbr Václav
Pícl Zdeněk
Polanský Lukáš
Valachová Hana
Šeflová Ivana
Šofranková Štěpánka

KULTURA

Výstava ke 100.výročí Sokola Kožlany

Sokol Kožlany, Sdružení přátel Dr.E.Beneše a kulturní komise Kožlany připravili na letošní léto výstavu ke 100. výročí založení kožlanského Sokola, kterou si o prázdninách prohlédlo velké množství návštěvníků muzea.

Pro ty, kteří se během léta do muzea nedostali, je výstava otevřena ještě

do soboty 5.září 2009
v otevírací době muzea
(úterý – neděle 7:30 – 12:00 12:30 – 16:00).

Z činnosti kožlanských seniorů

30.června se konal druhý zájezd seniorů do Loveckého zámku Ohrada v Hluboké nad Vltavou. Lovecký zámek se nachází v těsné blízkosti Munického rybníka. Budova zámku byla postavena na počátku 18.století v barokním slohu. Z podnětu lesníků se začaly v prostorách zámku shromažďovat předměty z oboru lesnictví, rybářství a myslivosti. Zakladatel a první správce muzea byl nadlesní Václav Špatný. V roce 1842 byly tyto sbírky zpřístupněny veřejnosti Sbírky jsou rozčleněny do skupin.

Expozice myslivosti, puškařství, lovečtí psi, vývoj lovu a chovu srstnaté zvěře, vodní ptactvo. Expozice rybářství a život na vodách. Poslední třetinu zaujímá lesnictví a to vývoj dopravy a těžby dřeva, ochrany a pěstění lesa. Lovecký zámek navštíví ročně přes 120.000 návštěvníků.

Elektrárna Temelín byla další zastávkou tohoto zájezdu. Volba vhodného místa pro jadernou elektrárnu musí vyhovovat mnoha legislativním i odborným kritériím. Zastavěná plocha temelínské elektrárny je přibližně 125 hektarů. Senioři byli odvezeni do zámečku, který se nachází v katastru vysídlené obce Velký Hrádek. Tam jim byl promítnut film doprovázený odborným výkladem. Temelínský reaktor denně rozštěpí cca 3 kg uranu. Každoročně se vymění čtvrtina paliva. Významným zlepšením je, že všechny kabely na elektrárně jsou nehořlavé. Temelínská elektrárna je jedinou elektrárnou na světě, která využívá pouze nehořlavé kabely. Pro velký zájem veřejnosti čekali senioři od 16.dubna do 30.června na exkurzi.

Poslední akcí byla prohlídka muzea v Týně nad Vltavou. Rozlehlost muzea a jeho částí je velká. Velmi pěkně je uspořádaná expozice loutkářství a maňásků. Kulturní historie Týna je spojena se jménem Matěje Kopeckého, který v roce 1847 zemřel v blízkých Kolodějích nad Lužnicí a je na týnském hřbitově pochován. Přírodní zajímavostí České republiky jsou vltavíny. Jméno dostaly podle řeky Vltavy. Vystaveny jsou zde ukázky šperkařského zpracování vltavínů. Dále lidový interiér, zámecký interiér, zemědělské nářadí a vorařství. V Týně se vázaly vory. Vltava byla splavná od Purkarce.

Fujanová Růžena

Zahrádkáři Kožlany

pořádají

zájezd na „Zahradu Čech" – Litoměřice

dne 20.září 2009 (neděle)

Odjezd od Sokolovny Kožlany v 7,00 hodin

Cena zájezdu : členové 140,--Kč , ostatní zájemci 190,--Kč, děti 60,--Kč

2.ročník minigolfového turnaje

První srpnový den uspořádala sportovní skupina v neděli od dvou a mini g jamky Kožlany druhý ročník turnaje v minigolfu na hřišti u školy. Každý rok se turnaj rozrůstá o jednoho soutěžícího, takže letošního ročníku se zúčastnilo 33 hráčů a hráček. Rozlosováno bylo pět základních skupin (flajtů), ve kterých se odehrály dvě kola. Poté se spočítaly průběžné výsledky a orientačně i pořadí, podle kterého byli soutěžící opět rozlosováni do pěti semifinálových skupin a zahrály se další dvě kola. Po odehrání těchto kol byla krátká přestávka na občerstvení, během níž rozhodčí sečetli výsledky a určili konečné pořadí na 9-33. místě.

První osmička si to pak rozdala v kole posledním, které jako vždy sledovalo mnoho diváků z řad nepostoupivších soutěžících, rodinných příslušníků i náhodně příchozích fanoušků jednotlivých borců. Po tomto velmi napínavém kole bylo jasné celkové pořadí turnaje. Z vítězství a zároveň obhajoby loňského prvenství se radoval Tomáš Feix, který za sebou o jeden jediný úder nechal druhého Aleše Vlka a třetího Petra Feixe . Nepopulární čtvrté místo, a tím pádem bramborovou medaili, si odnesl Jiří Kreps, když v rozstřelu porazil pátého Jana Prokopa. Honzík ovšem nemusí smutnit, neboť se stal vítězem kategorie juniorů. O šestém až osmém místě se též rozhodovalo v rozstřelu a to mezi Táňou Krepsovou, Lubošem Tupým a Adélkou Krepsovou. Nejúspěšnějším z této trojice byl nakonec Luboš, kterému patřila celková šestá příčka v kategorii open a zároveň druhá v kategorii juniorů, sedmá skončila Táňa a na osmé pozici a současně třetí v juniorech Adélka.

Jméno	1. kolo	2.kolo	součet	pořadí	3.kolo	4.kolo	součet	pořadí	5.kolo	součet	pořadí
Tomáš Feix	12	16	28	3 - 5	13	12	53	1	13	66	1
Aleš Vlk	15	14	29	6 - 8	14	12	55	2 - 4	12	67	2
Petr Feix	14	12	26	1	14	15	55	2 - 4	14	69	3
Jiří Kreps	16	12	28	3 - 5	16	15	59	5 - 6	15	74	4
Jan Prokop	14	15	29	6-8	16	15	60	7	14	74	5
Luboš Tupý	13	14	27	2	14	14	55	2 - 4	20	75	6
Taťána Krepsová	14	14	28	3 - 5	15	16	59	5 - 6	16	75	7
Adéla Krepsová	14	17	31	9 - 11	16	14	61	8	14	75	8
František Kotěšovec	14	19	33	14	15	16	64	9			
Hana Feixová	16	16	32	12 - 13	18	14	64	10			
Petr Miskei	18	13	31	9 - 11	17	18	66	11			
Zuzana Šapovalová	17	12	29	6 - 8	18	20	67	12			
Alena Šnajdrová	17	14	31	9 - 11	16	20	67	13			
Ladislav Štrunc	16	18	34	15	19	15	68	14			
Vojtěch Votýpka	18	14	32	12 - 13	22	16	70	15			
Tomáš Šapovalov	21	21	42	27	15	16	73	16			
Karolína Šnajdrová	17	21	38	22 - 24	16	19	73	17			
František Drda	18	20	38	22 - 24	19	16	73	18			
Tomáš Staněk	17	24	41	25 - 26	15	18	74	19			
Jitka Kotěšovcová	18	18	36	17 - 18	16	22	74	20			
Tereza Špačková	17	18	35	16	16	24	75	21			
Zdeňka Kotěšovcová	15	21	36	17 - 18	21	19	76	22			
Jan Kotěšovec	25	16	41	25 - 26	17	18	76	23			
Karel Šnajdr	22	16	38	22 - 24	24	17	79	24			
Vlastimil Berbr	17	20	37	19 - 21	21	21	79	25			
Vladimíř Houška	20	17	37	19 - 21	21	23	81	26			
Lenka Cepková	19	18	37	19 - 21	18	26	81	27			
Jan Fiala	19	24	43	28	19	24	86	28			
Ondřej Přerost	27	19	46	29 - 31	24	18	88	29			
Pavel Fiala	23	26	49	32 - 33	16	24	89	30			
Daniel Kabát	23	26	49	32 - 33	21	21	91	31			
Alena Štruncová	23	23	46	29 - 31	22	23	91	32			
Kristýna Fialová	23	23	46	29 - 31	22	30	98	33			

Počasí nám celý den přálo, tak doufáme, že si každý odnesl pěkné zážitky a také krásné ceny, kterých bylo, díky našim štědrým sponzorům, opravdu hodně, takže nějakou tu maličkost dostal úplně každý soutěžící. Fotografie a další podrobnosti si můžete prohlédnout na našich webových stránkách www.minigjamkykozlany.estranky.cz.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem sponzorům za krásné a hodnotné ceny, které nám věnovali, ZŠ Kožlany za poskytnutí prostor družiny, Městu Kožlany za poskytnutí hřiště a manželům Braných za zajištění občerstvení pro zúčastněné i fanoušky. Věříme, že se všem sportovní odpoledne líbilo a těšíme se na 3. ročník!!!

Aleš Vlk (MINI G JAMKY KOŽLANY)

Výsledkový servis FC Olympie Kožlany - srpen

Muži: Kožlany – Tlučná „B" 6:0 (5:0) *branky:* Šnajdr 4, Šimek, Kožíšek

Program - září

Muži:

5. 9.	Kožlany - Vejprnice B	17:00
12. 9.	Kožlany - Křelovice	17:00
19. 9.	Kaznějov - Kožlany	16:30
26. 9.	Kožlany - Žihle	16:30
3.10.	Všeruby - Kožlany	16:00

Dorost:

5. 9.	Kožlany – Blatnice	14:30
12. 9.	Kožlany - Heřm. Huť	14:30
20. 9.	Dobříč - Kožlany	10:00
26. 9.	Kožlany - Tlučná	14:00
3.10.	Kam. Újezd - Kožlany	13:00

Žáci:

5. 9.	Kožlany - Kam. Újezd	10:00
9. 9.	Tlučná - Kožlany	17:00
12. 9.	Sulkov - Kožlany	14:30
16. 9.	Kožlany - Kozojedy	17:00
19. 9.	Kožlany - Blatnice	10:00
26. 9.	Kožlany - Kaznějov	10:00
3.10.	Žihle - Kožlany	10:00

KRA – KOŽ CUP 2009 ...

ANKETA

Ti, kteří navštěvují naše webové stránky, si jistě všimli, že její součástí je i anketa. O prázdninách jsme Vám položili otázky: Jak trávíte dovolenou a jaké bylo vysvědčení

Anketní otázky pro měsíc září:
Těší se Vaše děti do školy?

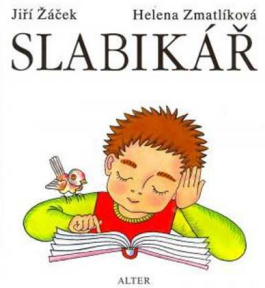

Na prázdninové otázky jste odpovídali takto:

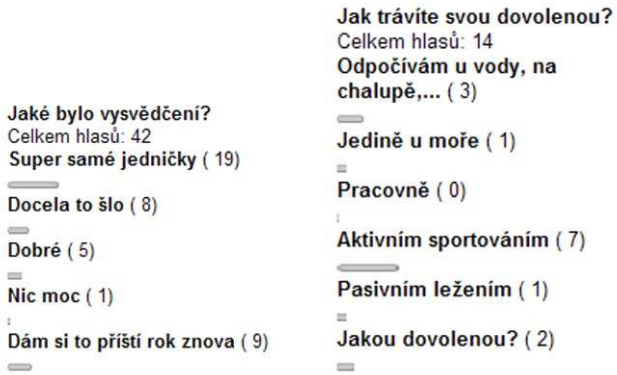

stav hlasování k 28.8.2009 v 12:15 hod
(nové ankety budou spuštěny 1.9.)

100 let TJ Sokol Kožlany

VZPOMÍNKOVÉ ODPOLEDNE

neděle 4.října 2009 ve 14:00 hod.
sokolovna Kožlany

Srdečně zveme všechny členy, příznivce Sokola i ostatní hosty

PLZEŇSKÉ OHÝNKY 2009
přehlídka ohňostrojů

18. – 19 . 9. 2009
U Svatého Jiří na Doubravce

více na
www.plzenska-ohynky.cz

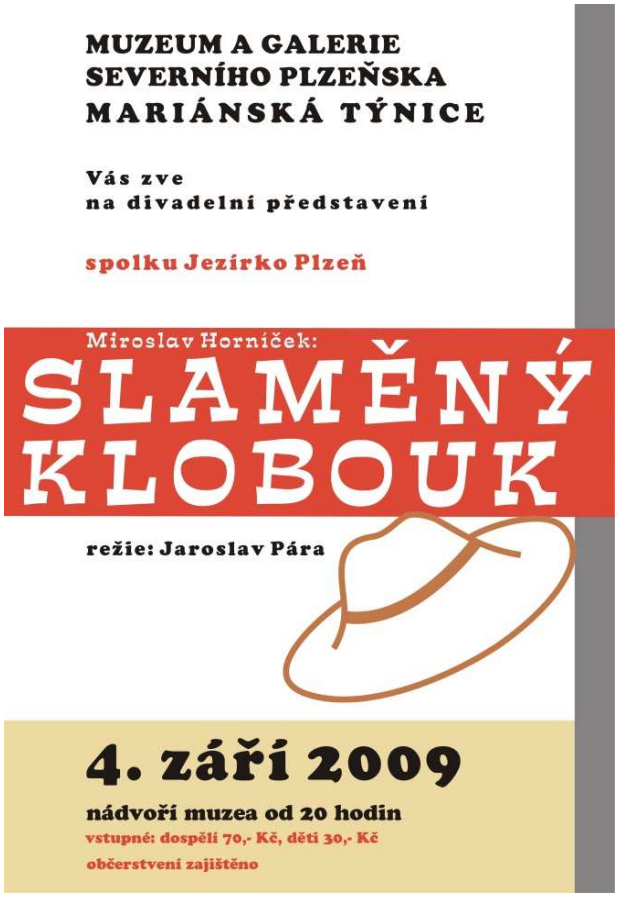

Proměny...

dříve

současnost

... přípravný turnaj starších dorostenek

Tělocvična ZŠ Kožlany
5. – 6. 9. 2009
DBK Kožlany-Kralovice, BaK Plzeň, BK Velké Meziříčí, Sokol Kladno

Příspěvky do zpravodaje můžete zaslat v digitální podobě na email: kozlansky.zpravodaj@seznam.cz nebo doručit osobně v psané či tištěné formě na MěÚ (p. Denková) nejpozději **do 25. v měsíci.**

Obrázky a fotografie v samostatném souboru jako přílohu Vašeho příspěvku (nikoli vložené do wordu)
Příspěvky nepodléhají jazykové ani obsahové korektuře.

Vydává Městský úřad Kožlany, Pražská 135, 331 44 Kožlany, tel. 373 396 613, IČO 257958. Povoleno MK ČR – MK ČR E 12273. Vychází 12x ročně jako měsíčník. Cena jednoho výtisku 8,- Kč, roční předplatné 96,- Kč a poštovné, pokud je zasílán poštou